

[Bernhard Baunsgaard]

fæstes, så det ikke overlades til en skatteminister at bestemme.

Albrechtsen (VS):

VS kan i alt væsentligt tilslutte sig det betænkingsbidrag, der foreligger fra Socialdemokratiet og SF. Dog er vi måske nok lidt betænkelige ved, at man ikke støtter det radikale ændringsforslag, i hvert fald hvis det er rigtigt, hvad hr. Bernhard Baunsgaard siger, at det hele hviler på, at ministeren udnytter sine bemyndigelser.

Det kan så være, at han har givet udvalget et sådant løfte, og hvis det er tilfældet, foreligger der vel en betryggende ordning. Det må vi håbe og gå ud fra at der gør.

Det socialdemokratiske ændringsforslag nr. 4 støtter vi. Det er jo sådan, at der i pressen er fremkommet den oplysning, at det vil være utrolig vanskeligt at foretage en ordentlig kontrol af disse ting. Det er ikke et indtryk, skatteministeren har været i stand til at bortvejre med sine besvarelser, bl.a. til undertegnede. Det problem består fortsat. Jeg tror i virkeligheden, at problemet kun rigtigt kan løses, i det øjeblik man fjerner denne renteaftgift og i stedet går over til at gennemføre en egentlig rentefradragsreform, der også omfatter boliglånene; men så længe man har denne forkvælede ordning, som regeringen nu har fået gennemført, må det være rigtigt at vedtage det ændringsforslag, som Socialdemokratiet her har stillet.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg takker for tilslutningen til de af mig stillede ændringsforslag til lovforslaget og skal kun gøre nogle enkelte bemærkninger om de øvrige ændringsforslag.

Jeg forstår godt det synspunkt, der ligger bag Det Radikale Venstres ændringsforslag nr. 3, og selvfølgelig skal man netop på dette område være lidt betænkelig ved de bemyndigelser, man giver administrationen, men her er der altså tale om en administrativ foranstaltning, og hvis det var sådan, at man ikke kunne overlade det til ministeren at give disse administrative regler, skulle hele mindstekravsbekendtgørelsen jo simpelt hen puttes over i en ny lovgivning, sådan at man ikke havde mulighed for konstant under det tilsyn, der er med skattelovgivningen, at lave de mest praktiske administrative regler. Men

jeg har selvfølgelig klart forstået, hvad flertallet, herunder også regeringspartierne, ønsker med hensyn til disse skattefrie rejse- og befordringsgodtgørelser, og vil drage omsorg for, at disse ønsker finder udtryk i mindstekravsbekendtgørelsen.

Derimod er jeg ikke så sympatisk stemt over for Socialdemokratiets ændringsforslag om, at der skal være oplysningspligt efter skattekontrolloven i forbindelse med indberetning af renteudgifter i relation til renteaftgiftsloven. I forbindelse med den debat, der har udsponet sig her, kan jeg sige, at den socialdemokratiske ordfører og hr. Stavads har både uret og ret. De har naturligvis uret i, at der ikke er nogen problemer, hvis vi lægger det over til banker og sparekasser. Der er nemlig problemer med overgangsreglerne og kun med overgangsreglerne. Loven er for så vidt klar, men netop med hensyn til overgangsreglerne er der problemer. Jeg er enig i hr. Stavads karakteristisk, at både bank- og sparekassefunktionærerne gennemgående er meget dygtige; de er ikke alle sammen lige beskedne, men de er i hvert fald dygtige, og selv om de ville kunne klare det, er der nogle retssikkerhedsmæssige betæneligheder ved at overlade det til banker og sparekasser, vekselere, advokater og andre, som mere eller mindre tilfældigt er i berøring med disse sager, at afgøre, om lånet opfylder betingelserne for afgiftsfrihed. F.eks. skal der i visse tilfælde tages stilling til, om en pantsat ejendom tidligere har tilhørt låntager eller dennes ægtefælle, og til, hvor stor en del af ejendommen der er omfattet af virksomhedsloven. Med andre ord: det er først og fremmest problemer, der står i forbindelse med overgangsordningen.

Hvis vi accepterer det, har vi også svaret på det problem, vi står over for, og mit svar er: lad os ikke tage stilling til dette spørgsmål nu, men lad os gøre, hvad der er rimeligt og rigtigt, nemlig i årets løb tage forhandlinger op med bankorganisationerne og sparekasseorganisationerne og se, om vi kan finde en praktisk løsning på, hvad der skal indberettes, hvordan det skal indberettes, og hvordan det kan ske med tryghed. Det er en aktivitet, som jeg vil sætte i gang i ministeriet, og jeg vil naturligvis underrette skatte- og afgiftsudvalget i forårets løb om, hvad det fører til. Men lad os ikke presse noget igen-